

Kitekintés a garázsomból

A legfontosabb tömegtájékoztató eszközök még mindig teljesen félreértelmezik a történeteket: Doc a sajtóban megjelent Linux-ellenes megnyilvánulásokra felel.

Aböngészőmben szerepel a CNET egyik cikke, címe: „Van már Linux? Sok társaság nemmel válaszol erre a kérdésre”. A cikk szerzője *Sergio G. Non*. Az alcímben ez olvasható: „Az újságok elemzése: a Linux-pingvinek egyre hangosabban rikácsolnak, de a társaságok nem tervezik, hogy a közeljövőben túl sokat átvonnának közülük.” A bevezetés a tényeket összekeveri a feltételezésekkel, majd a cikkíró előáll az érveivel: „...mivel a gazdaság még mindig nagyon gyengélkedik, számos technológiai megfigyelő úgy vélekedik, hogy a Linux és „ingyenes” feliratú árcédulája számos üzleti vállalkozást vonzani fog, amelyek a költségeiket csökkenteni szeretnék, legalábbis elméletben. Ám a gyakorlat egészen mást mutat.”

A „gyakorlat” csakugyan egészen más a *Goldman Sachs* felmérése alapján, amelyet száz technológiai cég igazgatójának segítségével készítettek. Felkérték őket, hogy nevezzék meg a terveikben szereplő legfontosabb és legkevésbé fontos kiadásait. A legsarkallatosabb kiadásnak a Windows új változatára történő átállás bizonyult, ezt követték a biztonsági programok és a Unix-kiszolgálók költségei. A legkevésbé fontos kiadások között a központi számítógépek, az ellátási láncot kezelő programok és a Linux-kiszolgálók beszerzését említették. Megismételtem, ez a kiadások fontossági sorrendje volt, nem a gyakorlat. Szó sem esett arról, hogy a Linux remek lehetőség a költségek megtakarítására. Végül a cikk közepe felé megtalálhatjuk a tulajdonképpeni gyakorlatot, amikor a szerző arról számolt be, hogy az Amazon.com éppen most „takarított meg milliárdot azáltal, hogy számos üzleti területen Unixról átállt Linuxra”. Utána egy informatikai tanácsadó szavait idézi, aki ezt mondja: „Számos ügyfelünk valós költségmegtakarítási lehetőségnek tekinti a Linuxot”, majd pedig: „Ez csakugyan nyereséges befektetés.” Ugyanez a tanácsadó később hozzáteszi: „Egyetértek azzal, hogy sok cég jelentősen visszavesz a jövőre vonatkozó nagy terveiből... Az ügyfe-

leinktől kapott visszajelzések azonban arra utalnak, hogy a Linux nagyon érdekli őket.”

A helyzet az, hogy a cikkben felsorolt bizonyítékok egésze valójában a Linuxnak kedvez. De a CNET írójának nem ez volt a szándéka. Jelenleg az üzleti sajtóban Linux-ellenes hadjárat zajlik, és ez a fickó csak a munkáját végzi. Az igazság az, hogy most mindent ostromoznak, ami a dot-com buborékkal kapcsolatos: a kockázati tőke befektetőitől és a spekulánsoktól kezdve egészen a számtalan örült ötletig, amelyek a spekulatív jellegű befektetéseket annyira vonzották.

Úgy gondolom azonban, hogy ez a hadjárat több okból is elsősorban a Linuxot érintette. Az egyik ok az, hogy nem sok tisztán linuxos társaság maradt fenn. A The Business Tux népszerűsége annyira megfogyatkozott, hogy veszélyeztetett fajnak látszik, míg számos olyan nagy cég, mint az IBM, fennen hirdeti a Linux iránti szeretetét.

A múlt héten átválogattam az elmúlt évek során összegyűjtött névjegykártyáimat, és néhány kivételével az összes a szemétkosárban kötött ki. A kidobott névjegykártyákat elsősorban olyan társaságoktól kaptam, amelyek időközben csődbe mentek, beolvadtak más társaságokba, vagy azon fáradoznak, hogy új helyet találjanak maguknak a piacon. A másik gondot az a rövid, de látványos pillanat jelentette, amikor a spekulációs láz nagy csúcspontján a Linux a Wall Streeten a Tux mellett reflektorfénybe került. 1999 végén a Linux tűnt a legjobb befektetésnek, annak ellenére, hogy csak alig néhány befektető tudta, mit is tett a Linux azon kivétel, hogy színre lépésével veszélybe sodorta a Microsoft magabiztos helyzetét.

A Linux nem technológia, nem is üzlet, és ez elvezet bennünket harmadik gondunkhoz, vagyis ahhoz, hogy a lényegét kell megértetnünk és elmagyaráznunk az igazi üzleti vállalkozások számára. A CNET említett cikke által idézett Goldman Sachs-tanulmány jól szemlélteti ezt a galibát. A Linux a maga tiszta állapotában nem értékesítésre való.

Népszerűségét nem lehet ennek fényében vizsgálni.

Ami még ennél is rosszabb, hogy az előrejelzések egyébként is fabatkát sem érnek. A garázsomban kutakodva nemrég néhány gyöngyszemet találtam. Például a Sports Illustrated 1981. november 30-i számát, amelynek címlaptörténete az előszézon kérdéseivel foglalkozott, és az észak-karolinai bajnokcsapat, a Tar Heels négy csillagáról: *James Worthy*-ről, *Matt Doherty*-ről, *Jimmy Black*-ről és *Sam Perkins*-ről írt. Szóba sem jött, hogy hamarosan feltűnik nemcsak a csapat legnagyobb csillaga, hanem a kosárlabdása történetének egyik legjobb játékosa, *Michael Jordan*. Később megtaláltam a Popular Electronics 1976. júliusi számát. „Szenzáció! Most felépíthet egy kiváló minőségű intelligens terminált!” – írta. Belelapoztam. Nagyon sok hirdetés szólt CB-rádiókról és sztereokészülékekről, elektronikai folyamatokról és antennákról. A címlap közelében pedig egy kétoldalas ív szerepelt, amelynek felcíme így szólt: „Képzeld el egy mikroszámítógépet”. Alatta egy doboz látszott, amelynek a külsején LED-ek és kapcsolók voltak, benne pedig az összes szükséges csatlakozópanel és az áramellátás. A cikk így folytatódott:

„...Képzeld el egy mikroszámítógépet, amely a legjobb mikroszámítógépek minden tudásával, kezdetlegességével és fejlettségével fel van szerelve. Képzeld el egy mikroszámítógépet, amelyet az illesztőegységek, memóriák és processzorok tucatnyi lehetősége támogat. Amelyhez sok-sok külső eszközt lehet csatolni...”

A kép egy MITS Altair 8800-b számítógépet ábrázolt. Ez a készülék ugyan nem lett sikeres, de a jövőkép igencsak ismerősen hangzik, nemde?

Doc Searls
(doc@ssc.com)
a Linux Journal szerkesztője és a Cluetrain Manifesto társszerzője.